

Веселка

Марія Познанська

Чорна злива стояла стіною:
Страшно й сумно було в тій порі!
Та усмішкою ніжною
Засміялась Веселка вгорі.

Затремтіла у розпачі злива —
І розсипалась чорна імла...
А Веселка, весела, вродлива,
Вже півнеба за мить обняла!
Промінці дарувала барвисті —
Їх ловила й ловила земля.

У краплинах води — як в намисті —
Засміялися луки й поля.